

РЕШЕНИЕ

№ 38479

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8941** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/ и чл. 4, ал. 6 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/. Образувано е по жалба на М. С. Р. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/2871 от 15.11.2022г. на директора на „Социално подпомагане“ – Оборище, с която на жалбоподателката е отказана целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон от 2022/2023г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0035 от 22.03.2023г., издадено от Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град. В жалбата твърди, че с обжалваните административни актове са нарушени граждански права и моли да бъдат отменени. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът - Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Оборище, чрез процесуален представител юрк.Д. оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В съответствие с чл. 13, ал. 1 от ЗСП, във вр. с чл. 4, ал. 1 Наредбата жалбоподателят е подал на 31.10.2022 г. с вх. №ЗСП/Д-С-О/2871 в Дирекция „Социално подпомагане“ - Оборище заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия. Същият е установено, че притежава ЕР на ТЕЛК с 82% трайно намалена работоспособност. В заявлението-

декларация жалбоподателката Р. е декларирила, че живее в собствено жилище. По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От извършената социална анкета е установено, че жалбоподателката живее с племенница в собствено жилище. Декларира вила, която била необитаема, полуразрушена, без ток и вода в [населено място], общ.К..От предоставена служебна информация от ТР Р. е управител и едноличен собственик на капитала на „Райдема“ ЕООД и „Р. МСМ. В социалния доклад е направено предложение за отказ на целева помощ за отопление, тъй като жалбоподателят е управител и едноличен собственик на капитала на две търговски дружества.

Въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-О/2871 от 15.11.2022г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане" - Оборище, на М. С. Р. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2022/2023 г. с мотив: „На основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от ППЗСП – налична е собственост на капитал на търговски дружества.

Заповедта е оспорена по административен ред от Р. С Решение № 22-РД06-0035 от 22.03.2023г. на Директора на РДСП – С.-град е отхвърлена жалбата на Р. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/2871 от 15.11.2022г. г. на Директора на Дирекция Социално подпомагане – Оборище, с която е отказана целева помощ за отопление с топлоенергия.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът приема, че оспорената Заповед е издадена от компетентен административен орган по чл. 13, ал. 2 ЗСП. Обективизирана е в писмена форма и е мотивирана съгласно изискването на чл. 13, ал. 3 от ЗСП. Преди постановяването и е проведена социална анкета и е изготвен социален доклад съгласно изискването на чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г.

Предвид изложеното настоящият състав счита, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от ЗСП, като право на социално подпомагане имат лица и

семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /ППЗСП/.

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2 ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП.

От горното следва изводът, че за да отговаря дадено лице на условията за отпускане на целева помощ е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки - средномесечния доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно §3 от ДР на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. „диференциран минимален доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно възрастта, семейното положение и здравословното състояние, определена по реда на чл. 2, ал. 4 от Наредбата.

В конкретния случай целевата помощ за отопление с топлоенергия на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателят не отговаря на условията на посочената по-горе Наредба във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, тъй като има участие в капитала на търговски дружества. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т.2 ППЗСП не е предвидено от търговското дружество реално да се получават доходи, а само да съществува обективна възможност такива доходи да бъдат реализирани.

Съдът намира, че е налице основанието по чл. 10, ал. 1, т. 2, пр.2 ППЗСП, мотивирало административният орган да откаже предоставянето на целева помощ за отопление. От събраните по делото доказателства се установяват фактическите обстоятелства, посочени като мотиви на заповедта. Отказът е съобразен с целта на Закона за социалното подпомагане, като такова да се предоставя единствено на граждани, които без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизнени потребности чрез труда и доходи от имуществото им, така че за тях се явяват изчерпани всички възможности за самоиздръжка и издръжка от лицата. Социалните помощи са предназначени да подпомогнат само тези граждани, които са в изключително критично положение, което не им позволява да задоволят сами своите основни жизнени потребности, в т.ч. отопление, не и тези които, макар със затруднение, могат сами да ги задоволят. Границата между тези категории е очертана с нормативно с предвидените условия за отпускане на отделните видове социални помощи. Задължение на органите за социално подпомагане е стриктно да я съблюдават във всеки един отделен случай, отпускаяки социалните помощи единствено на лица, за които законът е преценил, че са най-нуждаещи се.

По изложените съображения, съдът намира, че Заповед № ЗСП/Д-С-О/2871 от 15.11.2022 г. на Директора на Дирекция Социално подпомагане – Оборище, потвърдена с Решение № 22-РД06-0035 от 22.03.2023 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град, за валидно и законосъобразно издадена.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град,

80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Р. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/2871 от 15.11.2022г. на директора на „Социално подпомагане“ – Оборище, с която на жалбоподателката е отказана целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон от 2022/2023г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0035 от 22.03.2023г., издадено от Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.